

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 10 marca 1992 r

w sprawie przyznawania i wypłaty odszkodowań przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Policji, Urzędzie Ochrony Państwa i Straży Granicznej.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 53, poz. 345, z 1983 r. Nr 16, poz. 79, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 192) i w związku z art. 68 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. Nr 30, poz. 179 oraz z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461), art. 55 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Urzędzie Ochrony Państwa (Dz. U. Nr 30, poz. 180 oraz z 1991 r. Nr 94, poz. 422 i Nr 107, poz. 461) i art. 73 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. Nr 78, poz. 462 i z 1991 r. Nr 94, poz. 422) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się przy ustalaniu prawa i wypłacie odszkodowań określonych w ustawie z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługują-

cych w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 53, poz. 345, z 1983 r. Nr 16, poz. 79, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 38, poz. 181 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 192), zwanej dalej „ustawą”, funkcjonariuszy i ich rodzin.

2. Ilekroć w przepisach rozporządzenia jest mowa o funkcjonariuszu, należy przez to rozumieć odpowiednio policjanta, funkcjonariusza Urzędu Ochrony Państwa lub Straży Granicznej.

§ 2. Organami właściwymi w sprawach odszkodowań, zwanymi dalej „organami odszkodowawczymi”, są:

- 1) Minister Spraw Wewnętrznych lub upoważniona przez niego osoba w stosunku do:
 - a) Komendanta Głównego Policji i jego zastępców, Szefa Urzędu Ochrony Państwa i jego zastępców,

Komendanta Głównego Straży Granicznej i jego zastępców, oraz członków ich rodzin,

- b) funkcjonariuszy oddelegowanych do służby w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych oraz członków ich rodzin,
- 2) Komendant Główny Policji w stosunku do dyrektorów biur (równorzędnych) Komendy Głównej Policji i ich zastępców, komendantów wojewódzkich (stołecznego) Policji i ich zastępców, komendantów szkół Policji oraz ośrodków szkolenia Policji i ich zastępców,
- 3) Komendant Główny Policji lub upoważniona przez niego osoba w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w Komendzie Głównej Policji oraz członków ich rodzin, a także członków rodzin osób wymienionych w pkt 2,
- 4) komendanci wojewódzcy (stołeczny) Policji w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę na terenie ich działania oraz członków ich rodzin, z wyjątkiem funkcjonariuszy, o których mowa w pkt 5, i członków ich rodzin,
- 5) komendanci szkół Policji w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w podległych im jednostkach organizacyjnych szkół oraz członków ich rodzin,
- 6) Szef Urzędu Ochrony Państwa w stosunku do dyrektorów biur (zarządów) Urzędu Ochrony Państwa i ich zastępców, szefów delegatur Urzędu Ochrony Państwa i ich zastępców oraz Komendanta Ośrodka Szkolenia i Doskonalenia Urzędu Ochrony Państwa i jego zastępcy,
- 7) Szef Urzędu Ochrony Państwa lub upoważniona przez niego osoba w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w centrali Urzędu Ochrony Państwa oraz członków ich rodzin, a także członków rodzin osób wymienionych w pkt 6,
- 8) szefowie delegatur Urzędu Ochrony Państwa w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę na terenie ich działania oraz członków ich rodzin,
- 9) Komendant Ośrodka Szkolenia i Doskonalenia Urzędu Ochrony Państwa w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w podległej mu jednostce organizacyjnej oraz członków ich rodzin,
- 10) Komendant Główny Straży Granicznej w stosunku do dyrektorów biur (równorzędnych) Komendy Głównej Straży Granicznej i ich zastępców, komendantów oddziałów Straży Granicznej i ich zastępców, Komendanta Centrum Szkolenia Straży Granicznej i jego zastępcy, Komendanta Oddziału Administracyjno-Gospodarczego Komendy Głównej Straży Granicznej i jego zastępców oraz członków ich rodzin,
- 11) Komendant Główny Straży Granicznej lub upoważniona przez niego osoba w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę w Komendzie Głównej Straży Granicznej oraz członków ich rodzin,
- 12) komendanci oddziałów Straży Granicznej, Komendant Centrum Szkolenia Straży Granicznej i Komendant Oddziału Administracyjno-Gospodarczego Komendy Głównej Straży Granicznej w stosunku do funkcjonariuszy pełniących służbę na terenie ich działania oraz członków ich rodzin.

§ 3. 1. Organ odszkodowawczy bada i ocenia sprawę na podstawie całokształtu dowodów i oświadczeń zainteresowanego.

2. W razie śmierci funkcjonariusza organ odszkodowawczy jest obowiązany ustalić wszystkich członków rodziny uprawnionych do odszkodowania.

§ 4. Organ odszkodowawczy wszczyna postępowanie z urzędu w razie:

- 1) śmierci funkcjonariusza w okresie służby wskutek wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby lub choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby,
- 2) doznania przez funkcjonariusza w okresie służby trwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku lub choroby, o których mowa w pkt 1.

§ 5. 1. W razie ustalenia, że wypadek, któremu uległ funkcjonariusz, jest wypadkiem pozostającym w związku z pełnieniem służby, a choroba powstała w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami służby, organ odszkodowawczy kieruje funkcjonariusza do komisji lekarskiej służby zdrowia resortu spraw wewnętrznych w celu ustalenia stopnia uszczerbku na zdrowiu wskutek tego wypadku lub choroby.

2. W razie śmierci funkcjonariusza organ odszkodowawczy zwraca się niezwłocznie do komisji lekarskiej resortu spraw wewnętrznych z wnioskiem o ustalenie, czy śmierć funkcjonariusza pozostaje w związku ze służbą wskutek wypadku lub choroby, o których mowa w ust. 1.

§ 6. 1. Organ odszkodowawczy wszczyna postępowanie na wniosek zainteresowanego, jeżeli:

- 1) śmierć funkcjonariusza lub uszczerbek na jego zdrowiu wskutek wypadku lub choroby, o których mowa w § 4 pkt 1, nastąpiły po zwolnieniu ze służby,
- 2) stan zdrowia funkcjonariusza uległ pogorszeniu wskutek takiego wypadku lub choroby.

2. Przepisy § 5 stosuje się odpowiednio.

§ 7. Jeżeli w związku z wypadkiem, któremu uległ funkcjonariusz, jest prowadzone postępowanie karne, a wynik tego postępowania może mieć wpływ na uprawnienia funkcjonariusza lub członków jego rodziny do odszkodowania, organ odszkodowawczy może zawiesić wydanie decyzji do czasu zakończenia postępowania karnego, o czym powiadamia się osoby zainteresowane.

§ 8. Prawo do odszkodowania należnego funkcjonariuszowi ustala się na podstawie:

- 1) orzeczenia komisji lekarskiej służby zdrowia resortu spraw wewnętrznych, stwierdzającego procentowy stopień uszczerbku na zdrowiu funkcjonariusza wskutek wypadku lub choroby, z tytułu której przysługuje odszkodowanie,
- 2) protokołu powypadkowego, sporządzonego przez komisję powypadkową działającą na podstawie odrębnych przepisów,
- 3) zaświadczenia stwierdzającego wysokość uposażenia określonego w art. 5 ust. 2 ustawy.

§ 9. 1. Prawo do odszkodowania należnego małżonkowi zmarłego funkcjonariusza ustala się na podstawie:

- 1) orzeczenia komisji lekarskiej służby zdrowia resortu spraw wewnętrznych, stwierdzającego związek śmierci funkcjonariusza ze służbą wskutek wypadku lub choroby, z tytułu których przysługuje odszkodowanie,

- 2) protokołu powypadkowego, o którym mowa w § 8 pkt 2,
- 3) wyciągu z aktu małżeństwa.

2. Prawo do odszkodowania należnego pozostałym członkom rodziny funkcjonariusza ustala się na podstawie dokumentów wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz zaświadczenia właściwego organu emerytalnego, stwierdzającego spełnienie przez te osoby warunków do uzyskania renty rodzinnej po zmarłym funkcjonariuszu.

§ 10. 1. Prawo do odszkodowania za szkody poniesione wskutek utraty, zniszczenia lub uszkodzenia w związku z wypadkiem przedmiotów osobistego użytku i wysokość tego odszkodowania ustala się na podstawie:

- 1) protokołu powypadkowego, o którym mowa w § 8 pkt 2,
- 2) innych dowodów przedstawionych przez osobę uprawnioną do odszkodowania.

2. Wysokość odszkodowania za utracone lub zniszczone przedmioty osobistego użytku ustala się na podstawie ceny rynkowej aktualnej w dniu wydania decyzji w sprawie odszkodowania, z uwzględnieniem stopnia zużycia.

3. W razie uszkodzenia przedmiotów, odszkodowanie stanowi równowartość kosztów przywrócenia ich do stanu sprzed wypadku. Jeżeli jednak stopień uszkodzenia jest znaczny albo koszty naprawy przekraczałyby wartość uszkodzonego przedmiotu, wypłaca się odszkodowanie w wysokości określonej w ust. 2.

§ 11. 1. Organ odszkodowawczy wydaje decyzję w sprawie odszkodowania w ciągu 7 dni od zebrania wszystkich niezbędnych dowodów.

2. Decyzja powinna zawierać:

- 1) podstawę prawną, na której została wydana,
- 2) określenie wysokości:
 - a) jednorazowego odszkodowania pieniężnego,
 - b) odszkodowania przysługującego każdemu z upoważnionych członków rodziny zmarłego funkcjonariusza,
 - c) odszkodowania przyznanego za szkody poniesione wskutek utraty, zniszczenia lub uszkodzenia przedmiotów osobistego użytku w związku z wypadkiem, jeżeli odszkodowanie takie jest równocześnie przyznawane,
- 3) uzasadnienie decyzji,
- 4) pouczenie o środkach odwoławczych.

§ 12. 1. Odwołanie od decyzji organu odszkodowawczego wnosi się na piśmie do organu, który wydał decyzję, w terminie miesiąca od doręczenia decyzji.

2. Organ odszkodowawczy przesyła niezwłocznie całość posiadanych w sprawie akt do właściwego sądu wraz z odpowiedzią na odwołanie.

3. Organ odszkodowawczy, jeżeli uzna odwołanie w całości za słuszne, może zmienić lub uchylić zaskarżoną

decyzję. W tym wypadku odwołaniu nie nadaje się dalszego biegu.

4. Jeżeli organ odszkodowawczy nie wydał decyzji w terminie dwóch miesięcy od dnia zgłoszenia wniosku o odszkodowanie bądź powstania obowiązku wszczęcia postępowania z urzędu, odwołanie można wnieść w każdym czasie po upływie tego terminu.

§ 13. 1. Jeżeli po zebraniu wszystkich niezbędnych dokumentów organ odszkodowawczy wymieniony w § 2 pkt 2, 6 i 10 uzna, że zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające przyznanie jednorazowego odszkodowania pieniężnego w kwocie wyższej niż określona w art. 5 lub 6 ustawy, albo przyznanie takiego odszkodowania członkom rodziny zmarłego funkcjonariusza nie spełniającym wymaganych warunków lub innej osobie bliskiej albo członkom rodziny funkcjonariusza, który zginął w czasie pełnienia służby — przedstawia wniosek oraz zebrane dokumenty w sprawie Ministrowi Spraw Wewnętrznych lub upoważnionemu przez niego organowi. Pozostałe organy przedstawiają wniosek odpowiednio Komendantowi Głównemu Policji, Szefowi Urzędu Ochrony Państwa i Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.

2. Organ wymieniony w ust. 1 może:

- 1) wydać decyzję, w której przyzna jednorazowe odszkodowanie pieniężne:
 - a) funkcjonariuszowi albo uprawnionemu członkowi rodziny zmarłego funkcjonariusza, nie spełniającemu warunków wymaganych do uzyskania renty rodzinnej — w kwocie określonej w art. 5 lub 6 ustawy, podwyższonej w granicach do 50%; podwyższenie odszkodowania o więcej niż 50% wymaga zgody Ministra Spraw Wewnętrznych,
 - b) członkowi rodziny zmarłego funkcjonariusza nie spełniającemu warunków wymaganych do uzyskania renty rodzinnej albo innej osobie bliskiej — odszkodowanie w granicach określonych art. 6 ustawy,
 - c) członkom rodziny funkcjonariusza, który zginął w czasie pełnienia służby — odszkodowanie w wysokości określonej w art. 6 ustawy,
- 2) wniosek odrzucić.

§ 14. Sprawy wszczęte, lecz nie zakończone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, prowadzi się na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 15. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 marca 1973 r. w sprawie przyznawania i wypłaty odszkodowań przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 11, poz. 84).

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Macierewicz*